

หวงฉี

หวงฉี (黄芪) คือ รากแห้งของพืชที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Astragalus membranaceus* (Fisch) Bge. var. *mongholicus* (Bge.) Hsiao หรือ *A. membranaceus* (Fisch.) Bge. วงศ์ Fabaceae (Leguminosae-Papilionoideae)

ชื่ออื่น ๆ หวงฉี (จีนกลาง) อี้กั๋ว (จีนแต้จิ๋ว) Milkvetch Root, *Astragali Radix*

ลักษณะภายนอก

แท่งรูปทรงกระบอก อาจแตกแขนง ปลายด้านบนค่อนข้างกว้าง ผิวสีเหลือง อมน้ำตาลอ่อน ๆ หรือสีน้ำตาลอ่อน มีรอยย่นหรือร่องตามแนวยาวเรียงไม่เป็นระเบียบ เนื้อแข็ง เหนียว หักยาก หน้าตัดเป็นเส้นใยแข็ง มีผงแป้ง ส่วนเนื้อไม้สีเหลืองอ่อน มีรอยเป็นเส้นรัศมีและมีรอยแตก ส่วนแกนกลางของรากที่อายุมากอาจมีสีน้ำตาลดำหรือฟอเป็นรูกลวง มีกลิ่นอ่อน ๆ รสหวานเล็กน้อย เมื่อเคี้ยวจะได้กลิ่นและรสตัวอ่อน ๆ

แหล่งผลิตที่สำคัญ

มณฑลชานซี เหนือเป่ย จีหลิน และเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

การเตรียมอินเพี้ยน

1. หวงฉี : กำจัดสิ่งแปลกปลอม คัดแยกขนาด ล้างให้สะอาด แช่น้ำให้เนื้อตัวยาอ่อนนุ่ม ทุบเป็นแผ่นหนา และนำไปตากแห้ง

2. จื่อหวงฉี : คลุกเคล้าหวงฉีกับน้ำผึ้งบริสุทธิ์ที่เจือจางด้วยน้ำต้มในปริมาณที่เหมาะสม (ใช้น้ำผึ้งบริสุทธิ์ 25 กิโลกรัม ต่อหวงฉี 100 กิโลกรัม) ทิ้งให้น้ำผึ้งซึมเข้าเนื้อตัวยา นำไปผัดโดยใช้ไฟระดับอ่อนจนไม่เหนียวติดมือ นำออกจากเตา แล้วทิ้งไว้ให้เย็น

ฤทธิ์ของยาตามภูมิปัญญาการแพทย์แผนจีน

มีรสหวาน อุ่นเล็กน้อย เข้าสู่เส้นลมปราณปอด และม้าม

1. หวงฉี : บำรุงชี่ ระวังเหวี่ยง ขับปัสสาวะลดอาการบวม เพิ่มสารจีนสร้างเลือด ทำให้ชี่ไหลเวียน ระวังปวด ช่วยรักษาบาดแผลและสร้างเนื้อเยื่อ

2. จื่อหวงฉี : การผัดน้ำผึ้งจะเพิ่มฤทธิ์เสริมชี่ บำรุงม้ามและกระเพาะอาหาร

ฤทธิ์ของยาตามภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

ขนาดและวิธีใช้

ต้มรับประทาน 10-15 กรัม สามารถเพิ่มขนาดยาได้ถึง 30-60 กรัม

ข้อห้ามใช้ ข้อควรระวังในการใช้

ห้ามใช้ในผู้ป่วยที่อาหารไม่ย่อย ร้อนจากอินพร่อง มีแผลชนิดภาวะหยางและภาวะเกิน ระมัดระวังการใช้ยาปริมาณมากอาจทำให้มีนิ่วง แขนงหน้าอกนอนไม่หลับ ปวดแขนขาอย่างรุนแรง หรืออาจมีอาการแพ้ มีผื่นคันหรือมีอาการแพ้อื่น ๆ ถ้าอาการหนักอาจทำให้ช็อก

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาของคลินิกหัวเฉียวแผนแพทย์จีน ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน ห้ามคัดลอกในเชิงพาณิชย์โดยไม่ได้รับอนุญาตทุกกรณี